

22 И сички те мѡ свидѣ-
телствѡвахѡ, и чѡдехасѡ на
благодѣтели те словеса, кой-
то излѡзеха изъ оуста та
мѡ, и говорѡхѡ: не ѣ ли тоѡ
смыно Іѡсифовъ;

23 И рече имъ: безъ сомнѣ-
ніе ше ми речете тѡа при-
тча: врачѡ, ищѣлїсе самъ:
онѡа (рабѡты) што чѡхме
че бѡдохѡ въ Капернаѡмъ,
сотвори ги и тѣка въ отѣ-
чествѡ то си.

24 И рече: истина ви го-
воримъ, зашѡ никои про-
рокъ не ѣ прїатенъ въ отѣ-
чествѡ то си.

25 И истина ви дѡмамъ:
многи вдовицы бѣхѡ въ и-
лїеви те дни въ роджтѡ Іс-
раїлевъ, когато се заключи
неко то три години, и шесть
мѣсацы, до толко што
бѡдѣ глѡдъ голѣмъ по сич-
ка та землѡ:

26 И ни къ єднѡ ѿ нихъ
не бѡдѣ прѡтенъ Ілїа, токъ-
мо къ Сарѣпта сїдѡнска та,
къ женѡ вдовица.

27 И мнозина прокажени
бѣхѡ въ дни те на-блїссѡа
пророка въ роджтѡ Ісраї-
левъ, и ни єдинъ ѿ нихъ
се ѡчисти, токъмѡ Неемѡнъ
сѡрианинъ.

28 И сички те, што бѣхѡ
въ соборище то испланихѡ-
се съ гнѣвъ, като чѡхѡ тїа
дѡмѡ.

29 И станѡхѡ та го испж-

дїха вѡмъ изъ граджтѡ: и
завѣдохѡ го до вжрхатѡ на-
гора та, на коѡто градѡ ни-
хенъ бѣше направенъ, за да
го сѡвторѡсатѡ на дѡлѡ.

30 Но той замина посрѣдѡ
нихъ и ѡидѡ си.

31 И слѣзе въ Капернаѡмъ,
който ѣ градъ Галїлїскїй:
и оучеше ги въ сѡбѡтѡты те.

32 И чѡдѡхѡ мѡ се на оу-
чѣніе то, зашѡто слово то
мѡ бѣше съ влѡсть.

33 И въ соборище то бѣше
нѣкой чѡлѡвѣкъ, който
имаше дѡхъ бѣсовскїй не-
чїстѡ: и извѡкасе съ го-
лѣмъ глѡсъ,

34 И рече: ѡстави, ѡ Іи-
сѡсе Назаранине, што имашѡ
тѡ мешавина съ насъ; до-
шелъ си да ны погѡбишѡ;
знамъ те кой си: стѡи
Бжїи.

35 И исѡсѡ мѡ запрети, и
рече: мжлкни, и излѣзни
изъ нѣгѡ. и като го фжрли
дѡлѡ бѣсо, излѣзна изъ
нѣгѡ, и нишо не го повредѡ.

36 И бѡдѣ страхъ на сич-
ки те: и разговарѡхѡсе по
междѡ си, и говорѡхѡ: каквѡ
ѣ тѡа рѡбота; зашѡ сосъ
влѡсть и сїла повелѡба на
нечїсти те дѡхѡве, и излѡ-
затѡ;

37 И излѡзеше глѡсъ за
нѣго по сѡкое мѣсто на-
онѡа страна.

38 И като станѡ ѿ собѡ-